

CBE 113-2013**BSA**

UITSPRAAK

in het geding tussen de heer X, woonachtig te Groningen hierna ook te noemen appelland,
en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,
inzake het besluit van verweerder van 26 juli 2013.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 26 juli 2013 waarbij aan appelland een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bachelor-opleiding International Business.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 28 november 2013 waar appelland is verschenen en waar verweerder is verschenen in de personen van Y en Z.

III. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 30 augustus 2013, ontvangen op 6 september 2013, tekent appelland beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 26 juli 2013, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding International Business een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit economie en bedrijfskunde. Voorafgaand aan het bovengenoemde besluit heeft er een hoorzitting plaatsgevonden om te praten over het voornemen van verweerder om een negatief bindend studieadvies te geven aan appelland. Op 19 september 2013 vindt er op verzoek van het College een schikkingsgesprek plaats, maar een schikking komt niet tot stand, waarna verweerder een verweerschrift indient. Het beroep wordt behandeld door het College op 28 november 2013.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van zijn beroep heeft **appelland** aangevoerd dat hij wel degelijk tijdig melding heeft gemaakt van zijn persoonlijke omstandigheden en dat aan hem onvoldoende begeleiding en ruimte daarbij is geboden door verweerder.

Op 23 juli 2012 heeft appelland zijn persoonlijke omstandigheden gemeld bij de studieadviseur. Hierna zijn geen duidelijke afspraken gemaakt over de vervolprocedure. Ook is er geen studieplanning met hem gemaakt, enige vorm van ondersteuning geboden. Ook heeft hij zijn persoonlijke omstandigheden gemeld bij zijn tutor. Appelland stelt dat er sprake is van een causaal verband tussen zijn melding op 23 juli 2012 en het niet halen van de vereiste studieresultaten. Nog een melding zou in zijn ogen overbodig zijn geweest.

Appelland heeft zelf contact gezocht met een psycholoog om zijn problemen op te lossen. Er is inmiddels ADD geconstateerd. Verweerder heeft geen enkel onderzoek gedaan naar de persoonlijke omstandigheden van appelland. Verweerder heeft dan ook geen rekening met deze omstandigheden gehouden bij de totstandkoming van het bestreden besluit. Appelland hekelt de gang van zaken tijdens de hoorsessie. De aanwezigen waren niet op de hoogte van zijn dossier. Hier komt nog bij dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. Thans zit appelland veel beter in zijn vel en is hij vol vertrouwen om zijn studie succesvol af te ronden. Appelland verzoekt om zijn beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellant is er niet in geslaagd om zijn propedeuse in twee jaar te behalen, waarna een negatief bindend studieadvies volgde.

Appellant heeft op 21 juni 2012 melding gemaakt van persoonlijke omstandigheden bij de studieadviseur. Verdere actie leek toen niet nodig, omdat hij dat studiejaar 40 EC heeft behaald. Aan het begin van het tweede studiejaar heeft appellant verzuimd om een studieplanning in te vullen, wat wel wordt verwacht van iedere student. Wel heeft hij op 2 oktober 2012 een gesprek gevoerd met zijn tutor. Vervolgens benut appellant op 1 februari 2013 de eerste tentamenkans niet van het propedeusevak Financial Accounting. Appellant behaalt het cijfer 4 met de herkansing van dit vak. Half april 2013 is het voor appellant duidelijk dat hij zijn propedeuse niet meer kan halen dat studiejaar. Eerst op 15 mei 2013 meldt hij zich bij zijn tutor, die hem vervolgens doorverwijst naar de studieadviseur. Op de afspraak voor 23 mei komt appellant niet opdagen, evenals op een afspraak op 2 juli. Uiteindelijk komt het tot een derde afspraak op 9 juli 2013 waar hij wel aanwezig is. Appellant doet op deze datum te laat melding van zijn persoonlijke omstandigheden. Verweerder wijst het verzoek om een verlaagde BSA-norm af vanwege de te late melding van de omstandigheden.

Een melding van persoonlijke omstandigheden geldt altijd voor het lopende studiejaar, en geldt dus niet automatisch voor het volgende studiejaar. Appellant had zich in het studiejaar 2012-2013 moeten melden bij de studieadviseur zodra duidelijk was dat zijn studie gevaar liep. Voorts hekelt appellant het gebrek aan begeleiding door verweerder. Appellant heeft zelf gemeld bij de tutor aan het begin van het studiejaar dat het goed met hem ging. Appellant had zelf aan de bel moeten trekken op het moment dat het slechter met hem ging, waarna verweerder begeleiding kon opstarten. Verweerder verzoekt tot ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 26 juli 2013, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van

de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding International Business behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellant aan het einde van zijn tweede jaar zijn propedeuse (60 EC) moet hebben behaald. Appellant heeft echter op twee vakken na zijn propedeuse niet behaald. Dit is tussen partijen niet in geschil.

Appellant heeft –samengevat- aangegeven dat hij zijn persoonlijke omstandigheden wel tijdig heeft gemeld en dat verweerder hem onvoldoende begeleiding heeft geboden. Verweerder brengt hier tegen in dat appelland ieder studiejaar opnieuw eventuele persoonlijke omstandigheden dient te melden. Voor het studiejaar 2012-2013 heeft hij zijn omstandigheden eerst op 9 juli 2013 gemeld, en dat is veel te laat om dan nog rekening mee te kunnen houden. Verweerder heeft appelland voldoende voorgelicht over de regelgeving van het BSA, zodat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen.

Het College constateert dat appelland op twee vakken na niet heeft voldaan aan de eis om zijn propedeuse in twee jaar af te ronden. Tussen partijen staat vast dat appelland zijn persoonlijke omstandigheden in juli 2012 heeft gemeld bij de studieadviseur. Deze heeft op 24 juli 2012 appelland een emailbericht gestuurd waarin zij verklaart op de hoogte te zijn van de thuissituatie van appelland. In dit emailbericht schrijft zij voorts dat hij begin komend studiejaar deze omstandigheden niet opnieuw hoeft te melden, en dat appelland wel contact moet opnemen als de situatie verergert of zijn studie weer beïnvloed. Naar het oordeel van het College is de inhoud van dit emailbericht voor meerdere uitleg vatbaar. Uit dit bericht valt niet onverkort af te leiden dat appelland zijn persoonlijke omstandigheden per studiejaar moest melden, hetgeen appelland stelt. Het College oordeelt dat het appelland niet kan worden verweten dat hij zijn persoonlijke omstandigheden te laat heeft gemeld in het studiejaar 2012-2013.

Wat betreft het horen van de student naar aanleiding van het voorlopig gegeven negatief bindend studieadvies merkt het College het volgende op. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat het horen alleen betrekking heeft op het nagaan of alle procedurele aspecten in acht zijn genomen. Dit is echter niet voldoende. Het horen dient op grond van artikel 4:8 Awb gericht te zijn op alle omstandigheden die een rol spelen bij het nemen van het besluit. Hierbij moet een bestuursorgaan zich een goed beeld vormen van de voor het besluit relevante feiten en belangen. Dit vloeit voort uit het zorgvuldigheidsbeginsel, gecodificeerd in art. 3:2 Awb. Dit horen kan dan ook niet alleen betrekking hebben op procedurele aspecten.

Appellant heeft bij zijn beroepschrift een verklaring van psychologenpraktijk Thomassen overgelegd. De status en de authenticiteit van deze verklaring is het College niet duidelijk. Verder onderzoek hiernaar door verweerder is noodzakelijk.

Gegeven deze omstandigheden oordeelt het College dat verweerder de bestreden beslissing onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid. Het College is van oordeel dat verweerder het besluit opnieuw moet nemen, waarbij het zich op de hoogte stelt van de relevante feiten en belangen en deze meeweegt in het te nemen besluit.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond en vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de overwegingen in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 9 januari 2014 door dr. mr. A.M. Klingenberg, plv. voorzitter, dr. S.F. de Boer en dhr. S.E. Knapen, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.